

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/321/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715205539
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3715205539.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľa: Ing. D. D., bytom R. XXXX/XX, C., právne zastúpený JUDr. Róbert Fatura, advokát so sídlom Považská Bystrica, Centrum 18/23 proti odporcom: 1/ BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k.s., IČO: 36 669 415, Nám. M. Benku 10, so sídlom Bratislava, 2/ Dražobná spoločnosť, a.s., IČO: 35 849 703, Gunduličova 3, so sídlom Bratislava, 3/ U. C., bytom M. XXXX/XXX, C. H., 4/ VENGE s.r.o. v konkurze, IČO: 36 815 292, so sídlom Hollého 1925/18, Púchov, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby a žiadosti navrhovateľa, o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, zo dňa 28. apríla 2016, č.k. 4C/196/2015-271, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie čo do veci samej a vo vzťahu k náhrade trov konania žalovaných 1/, 3/, 4/ **p o t v r d z u j e .**

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k náhrade trov konania žalovaného 2/ **m e n í t a k ,** že žalobca **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému 2/ trovy právneho zastúpenia vo výške 264,50 eur, k rukám právneho zástupcu žalovaného 2/ STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaní 1/ až 4/ **m a j ú** nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh, ktorým sa žalobca proti žalovaným 1/ až 4 domáhal, aby súd určil, že dobrovoľná dražba konaná dňa 06.03.2015 v Hoteli Grand Trenčín, predmetom ktorej boli dražené nehnuteľnosti uvedené v návrhu dražobníkom žalovaným 2/ na návrh žalovaného 1/ v prospech žalovaného 3/ ako vydražiteľa je neplatná. Návrh odôvodnil tým, že jediným a výlučným spoločníkom spoločnosti VENGE, s.r.o., ktorá je v konkurze, pričom správca konkurznej podstaty pristúpil k speňažovaniu majetku úpadcu tým, že poveril predaj majetku dražobníka, teda žalovaného 2/, ktorý ako oprávnená osoba organizuje a vykonáva dražby v zmysle zák.č. 527/2002 Z.z.. Na základe existujúceho zmluvného vzťahu medzi žalovaným 1/ ako navrhovateľom dražby a žalovaným 2/ ako dražobníkom sa uskutočnila dňa 06.03.2015 dobrovoľná dražba, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti patriace do vlastníctva úpadcu. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 3 ods. 1, § 12 ods. 1, § 17 ods. 1 písm. a/ až i/, § 17 ods. 2, 3, 5 písm. a/ až i/, § 21 ods. 2, 4, § 24 ods. 1, 2 zák.č. 527/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej ust. § 92 ods. 1 písm. d/, 92 ods. 6 zák.č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov. Po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov dospel súd k záveru, že návrh nie je dôvodný. Je nesporné, že uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 04.04.2011 bol vyhlásený na majetok dlžníka spoločnosti VENGE,

s.r.o. v reštrukturalizácii, teda žalovaného 4/ konkurz, pričom uznesením OS Trenčín zo dňa 21.07.2011 do funkcie správcu bola ustanovená spoločnosť BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k.s., so sídlom kancelárie 17. novembra 37, Trenčianske Teplice (žalovaný 1/). Keďže správca speňažoval majetok podliehajúci konkurzu inak ako predajom podniku, časti podniku alebo podstatnej časti majetku patriaceho k podniku, mohol v zmysle § 92 ods. 6 zák.č. /2005 Z.z. v znení neskorších predpisov speňažiť nehnuteľnosti podliehajúce konkurzu. Nehnuteľnosti zapísané na LV č. 1027 a 4246, k.ú. Púchov v rozsahu záväzného pokynu SLSP, a.s. Bratislava len dražbou. Za účelom realizácie dražby uzatvoril zmluvu o vykonaní dražby s dražobníkom, teda žalovaným 2/.

2. Dražbou je verejné konanie, ktorého účelom prechod vlastníckeho práva alebo iného práva, predmetu dražby konané na základe návrhu navrhovateľa, pri ktorom sa licitátor obracia na vopred určený okruh prítomných osôb a na vopred určenom mieste s výzvou na podávanie ponúk a pri ktorom na osobu, ktorá urobí najvyššiu ponuku prejde príklepom licitátora vlastnícke alebo iné právo k predmetu dražby alebo verejné konanie, ktoré bolo licitátorom ukončené z dôvodu, že nebolo urobené ani najnižšie podanie. Účastníkom dražby je osoba prítomná na dražbe, ktorá sa dostavila s cieľom urobiť podanie a spĺňa podmienky stanovené týmto zákonom (§ 5 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách). Dražobníkom je osoba, ktorá organizuje dražbu a spĺňa podmienky ustanovené zákonom o dobrovoľných dražbách. Navrhovateľom dražby je vlastník predmetu dražby, osoba, ktorá vykonáva záložné právo alebo iná osoba, ktorá je oprávnená navrhnúť vykonanie dražby. Príklepom je úkon licitátora spočívajúci klepnutím kladivkom, čím dochádza za ustanovených podmienok prechodu vlastníckeho práva alebo iného práva k predmetu dražby. Udelením príklepu je dražba ukončená. Vydražiteľom je účastník dražby, ktorému bol udelený príklep, ak uhradil cenu dosiahnutú vydražením v stanovenej dobe prechádza na neho vlastnícke právo alebo iné právo k predmetu dražby udelením príklepu. V prípade, ak boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach požadovať, aby súd určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do 3 mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu.

3. V prejednávanej veci podal návrh na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby v zmysle § 21 ods. 2 žalobca, pričom tvrdil, že touto dobrovoľnou dražbou, ktorá sa uskutočnila dňa 06.03.2016 boli porušené ust. § 12 a § 17 zák.č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách.

4. V zmysle ust. § 92 ods. 6 zák.č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii sa na dražbu organizovanú správcou primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu, pričom zákon odkazuje na zák.č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. V zmysle § 44 ods. 1 zákona o konkurze, oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku vyhlásením konkurzu prechádza na správcu. Správca pritom koná v mene a na účet úpadcu. Vychádzajúc z tohto ustanovenia zákona o konkurze vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu vstúpil do hmotnoprávnych vzťahov ako aj procesnoprávnych vzťahov správca konkurznej podstaty a úpadca stratil oprávnenie nakladať so svojim majetkom, pretože toto oprávnenie prešlo na správcu konkurznej podstaty, teda na žalovaného 1/. Správca pritom konal v mene a na účet úpadcu. Správca je síce oprávnený nakladať s majetkom úpadcu, ktorý patrí do konkurznej podstaty vrátane jeho speňažovania, ale nie je zástupcom úpadcu. Z pohľadu hmotného práva je konanie správca ako konanie mandatára, pretože pokiaľ ide o majetok úpadcu, ktorý podlieha konkurzu, správca koná v mene úpadcu a na jeho účet. Správca vstupuje na miesto úpadcu aj do procesných vzťahov. Svoju činnosť vykonáva správca v konečnom dôsledku v záujme uspokojenia pohľadávok veriteľov. Správca nie je ani zástupcom veriteľov. Veritelia majú nadradené postavenie nad správcou, pretože prostredníctvom svojich orgánov alebo priamo sú oprávnení určovať správcovi záväzné pokyny pri správe a speňažovaní majetku. Z tohto potom jednoznačne vyplýva, že žalovaný 4/ nemôže v predmetnom konaní vystupovať samostatne, ale len prostredníctvom správca, a preto v tomto konaní nie je pasívne legitimovaný.

5. Z formulácie ust. § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách vyplýva, že neplatnosti dražby súdnou cestou sa môže domáhať každý, kto tvrdí, že porušením ustanovení tohto zákona bol dotknutý na svojich právach. Je potrebné spresniť, že nepostačí akékoľvek porušenie ustanovenia zákona, ale musí ísť o porušenie, ktorým je zároveň osoba, ktorá porušenie namieta aj dotknutá na svojich právach. Dôsledkom vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu bola tá skutočnosť, aby úpadca ako vlastník garáže rešpektoval, že oprávnenie nakladať s týmto majetkom prešlo na správcu konkurznej podstaty. Inými slovami správca konkurznej podstaty sa nestal vlastníkom nehnuteľností, ale ex lege vstúpil

do vlastníckeho vzťahu úpadcu k nehnuteľnostiam za účelom ich ďalšieho speňažovania postupom podľa § 92 ods. 1 písm. b/ ZKR. V danom prípade žalobca síce je jediným spoločníkom úpadcu, ale zároveň je z právneho hľadiska subjektom odlišným od úpadcu. Žalobcovi teda nemohla vzniknúť žiadna ujma na právach spojená s prechodom konkrétneho vlastníckeho práva k predmetu dražby, ktorého pôvodným a výlučným vlastníkom, teda nositeľom práv spojených s vlastníctvom bol úpadca a nie žalobca. Okrem vyššie uvedeného žalobcovi ako jedinému spoločníkovi úpadcu nemohla vzniknúť ujma na jeho právach ani z dôvodu, že v konaní bolo preukázané, že výška pohľadávok prihlásených do konkurzu na majetok úpadcu predstavuje sumu 958.954,87 eur, pričom prihlásené zabezpečené pohľadávky zabezpečeného veriteľa SLSP boli vo výške 654.663,67 eur. Z tohto je teda zrejmé, že výťažok z dražby, resp. hodnota speňažovaného majetku v konkrétnej dražbe aj keby bola o 33% vyššia ani z ďaleka nepostačuje na uspokojenie veriteľov a teda aj v prípade ukončenia konkurzu a vyplatenia veriteľov by žalobcovi ako spoločníkovi nebol vyplatený žiaden vyrovnávací podiel a teda mu nemohla vzniknúť ani ujma na jeho právach. Vzhľadom na zhora uvedené má súd za to, že žalobca nie je v tomto konaní aktívne legitimovaný na podanie návrhu o neplatnosť dobrovoľnej dražby.

6. Napriek konštatovaniu o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie súd poukazuje na nedôvodnosť návrhu žalobcu aj pokiaľ sa týka dôvodu neplatnosti dražby pre porušenie notifikačnej povinnosti dražobníka vyplývajúcej z § 17 zákona o dobrovoľných dražbách. Žalovaný 2/ preukázal, že oznámenie o dražbe, ktorá sa konala 06.03.2015 uverejnil v lehote 30 dní pred začatím dražby v registri dražieb a to dňa 03.02.2015 a zabezpečil jeho zverejnenie v obchodnom vestníku dňa 06.02.2015 (§ 17 ods. 3 zák.č. 527/2002 Z.z.). Fotokópiami poštových doručení žalovaný 2/ preukázal, že oznámenie o dražbe bolo doručované subjektom podľa § 17 ods. 5 písm. a/ až i/ zák.č. 527/2002 Z.z. a nad rámec uvedeného uverejnil informácie o pripravovanej dražbe v periodiku Dražobné listy na internetových stránkach.

7. Žalobca namietal všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti určenú znaleckým posudkom vypracovaným znalcom Ing. Adrejom Gálikom, pričom mal za to, že znalecký posudok je vecne nesprávny, nie je objektívnym vyjadrením všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti a znalec pri jeho vypracovaní nepostupoval s odbornou starostlivosťou s príslušnými predpismi upravujúcimi činnosť znalcov a týmto znaleckým posudkom boli nehnuteľnosti podhodnotené. V tejto súvislosti súd poukázal na ust. § 12 ods. 1 zák.č. 527/2002 Z.z., v zmysle ktorého povinnosťou dražobníka je zaistiť ohodnotenie predmetu dražby podľa všeobecnej hodnoty miesta a času konania dražby. Ak ide o nehnuteľnosť musí byť cena predmetu dražby určená znaleckým posudkom, ktorý nesmie byť v deň konania dražby starší ako šesť mesiacov. Súd má za to, že pokiaľ zaistí dražobník odhad nehnuteľnosti znaleckým posudkom nie starším ako šesť mesiacov, dražobník tým splnil všetky povinnosti, ktoré mu v súvislosti s odhadom ceny predmetu dražby ukladá § 12 ods. 1 zák.č. 527/2002 Z.z.. Vecná správnosť takéhoto znaleckého posudku, teda výška ohodnotenia predmetu dražby a jeho správnosť nemôže byť predmetom skúmania súdu v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, čo však súčasne neznamená, že by žalobca nemohol mať právo na náhradu škody, ktorá by mu vznikla následkom vadného posudku znalca o zistení ceny predmetu dražby. Zodpovedal by za škodu tým spôsobom žalobcovi, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti so zavineným porušením povinnosti pri podaní posudku znalcom. Ani prípadné nesprávne závery súdneho znalca však nepredstavujú porušenie zákona o dobrovoľných dražbách a nemôžu mať za následok neplatnosť dražby. Na tomto závere nemení nič ani žalobcom vznesené námietky voči znaleckému posudku počas dražby, keď ako už bolo vyššie uvedené samotné zistenie, že znalec by určil nesprávne všeobecnú hodnotu predmetu dražby nepredstavuje v zmysle § 21 zák.č. 527/2002 Z.z. dôvod neplatnosti dražby, ale by bol základom pre preukázanie iného nároku, ktorý nie je predmetom tohto konania.

8. Vychádzajúc z vyššie uvedeného mal súd za to, že neboli porušené žiadne ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, ktoré by mali za následok neplatnosť dobrovoľnej dražby tak, ako sa jej žalobca domáhal podaným návrhom. Preto súd žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., kedy žalovaným 1/, 3/, 4/ trovy nevznikli a preto im ich nepriznal a žalovanému 2/ priznal trovy titulom právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby vrátane režijného paušálu a 20% DPH, spolu vo výške 966,35 eur.

9. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a určil, že predmetná dražba je neplatná a zároveň zaviazal žalovaných 1/ až 4/ k náhrade trov odvolacieho konania. Namietal konštatovanie súdu prvej inštancie vo vzťahu nedostatku vecnej aktívnej legitimácie žalobcu. Mal za to, že táto bola jednoznačne preukázaná,

či už žalobcom doloženými dokumentami do konania alebo jeho výpoveďou, z ktorej je zrejmé, že žalobca bol a je konateľom úpadcu, teda žalovaného 4/, ktorého majetok sa na dražbe dražil a zároveň ručil svojim majetkom so splatením záväzkov úpadcu. Z tohto je zrejmé, že žalobca mal záujem na speňažení dražených vecí za najvyššiu hodnotu tak, aby bol v čo najmenšej miere postihnutý jeho majetok ako fyzickej osoby. Je teda zrejmé, že žalobcovo právo bolo ohrozené a eventuálne mu aj vznikla škoda na jeho majetku tým, že majetok úpadcu bol speňažený za nižšiu hodnotu a následne by bol vo väčšom rozsahu postihnutý jeho majetok ako ručiteľa. Z tohto dôvodu sa cítil poškodený speňažením nehnuteľných vecí za nižšiu hodnotu ako tieto podľa jeho názoru v skutočnosti mali. Mal preto za to, že v konaní splnil podmienku aktívnej vecnej legitímácie. Na tejto skutočnosti nemení nič ani to, že si neprihlásil svoju pohľadávku do konkurzného konania tak, ako argumentoval žalovaný 1/. Poukazoval ďalej na nesprávnu špecifikáciu draženej nehnuteľnosti, ktorá prípadných záujemcov o kúpu predmetu dražby mohla odradiť. V časti týkajúcej sa hodnoty draženej nehnuteľnosti mal za to, že hodnota nehnuteľnosti bola preukázaná znaleckým posudkom Ing. Juríkovej, kedy bola cena stanovená cca. o 33% vyššia ako znaleckým posudkom Ing. Gálika. V časti týkajúcej sa priznania náhrady trov konania mal za to, že v tomto prípade neboli splnené podmienky na to, aby súd vychádzal pri určovaní výšky trov z hodnoty nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom dražby, ak sa vôbec táto hodnota nehnuteľnosti dá určiť, nakoľko v konaní nebola žiadnym spôsobom ustálená. Mal preto za to, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

10. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrili žalovaní 1/ a 4/, ktorí poukázali na znenie ust. § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, kedy z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom úspechu žalobcu je preukázanie kumulatívneho splnenia podmienok a to porušenie zákona o dobrovoľných dražbách, poškodenie práv žalobcu a preukázanie príčinnej súvislosti medzi porušením ustanovením v zákone o dražbách a poškodením práv žalobcu. V tejto súvislosti poukázal na fakt, že výlučným vlastníkom nehnuteľností a nositeľom subjektívnych práv bol úpadca. Žalobca je jediným spoločníkom úpadcu, ale zároveň je z právneho hľadiska subjektom odlišným od úpadcu. Žalobcovi nemohla vzniknúť žiadna ujma na právach spojených s prechodom konkrétneho vlastníckeho práva ku konkrétnemu predmetu dražby, ktorého pôvodným a výlučným vlastníkom bol úpadca a nie žalobca. Z tohto dôvodu je zjavná absencia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pretože zánikom vlastníckeho práva u iného subjektu mu nevznikla žiadna ujma. Pri posudzovaní aktívnej vecnej legitímácie je však potrebné prihliadať tiež na skutočnosť, že na majetok úpadcu bol vyhlásený konkurz a súčasťou majetku tvoriaceho oddelené konkurznú podstatu boli aj dražené nehnuteľnosti. Účelom konkurzu je dosiahnuť čo možno najvyššie uspokojenie pohľadávok tých veriteľov úpadcu, ktorí si svoje pohľadávky prihlásili do konkurzu. Ani tu žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, pretože si v konkurze neprihlásil žiadnu pohľadávku a jeho majetkové práva tým pádom nemôžu byť dražbou nijakým spôsobom dotknuté. Pokiaľ v odvolaní poukazuje na skutočnosť, že ručí svojim majetkom za záväzky úpadcu, žalobca nesprávne tvrdí, že je ručiteľom, pretože žalobca svojim majetkom záväzky úpadcu zabezpečuje a to tie, ktoré vznikli zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou ako veriteľom a úpadcom ako dlžníkom dňa 23.011.2007. Zabezpečenie záväzku úpadcovým majetkom nemá žiaden vplyv na poškodenie práv žalobcu, nakoľko žalobcovi nemohla vzniknúť žiadna škoda, pretože majetok, ktorým zabezpečil žalobca záväzku úpadcu, by v konkurze mohol byť speňažený aj pred momentom speňaženia akéhokoľvek majetku vo vlastníctve úpadcu. Vo vzťahu k namietanému porušeniu ust. § 12 zákona o dobrovoľných dražbách poukázal na tú skutočnosť, že z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že každý predmet dražby musí byť ohodnotený, aby bolo možné zistiť cenu predmetu dražby. Pokiaľ ide o hodnotu nehnuteľnosti bez ohľadu na vecnú správnosť znaleckého posudku, žalovaní 1/ - 4/ tvrdia, že ani prípadný chybný postup znalca nie je dôvodom určenia neplatnosti dražby. Poukázali pritom na rozhodnutie NS ČR, sp.zn. 21Cdo 1263/2008, Okresného súdu Trenčín 16C 1/2014, Krajského súdu v Prešove 8Co 59/2013, NS SR sp.zn. 3Cdo 233/2010. Ďalej poukázal na tú skutočnosť, že podľa notárskej zápisnice do začatia dražby zložili dražobnú zábezpeku traja záujemcovia, ktorí sa aj osobne dražby zúčastnili, pričom ani po trojitej opakovanej výzve licitátora nebol ani jeden z dražiteľov ochotný urobiť najnižšie podanie vo výške 8.950,- eur a preto bol licitátor nútený opakovane znižovať vyvolávaciu cenu až na sumu 7.600,- eur. Cena dosiahnutá vydražením sa tak vytvorila prostredníctvom plurality záujmu, pričom príklep licitátora bol udelený dražiteľovi s najvyšším podaním. Mal preto za to, že žalovaný 2/ si splnil všetky zákonom stanovené povinnosti a to tým, že si objednal vypracovanie znaleckého posudku u znalca, ktorý je riadne zapísaný v zozname znalcov a zo žiadneho ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách nevyplýva povinnosť preskúmať znalecký posudok vypracovaný znalcom.

11. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný 2/, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Súhlasil s konštatovaním súdu prvej inštancie vo vzťahu k nedostatku vecnej aktívnej legitímácie na strane žalobcu s prihliadnutím na ust. § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, pričom z výsledkov vykonaného dokazovania je zrejmé, že v priebehu organizácie a realizácie dražby boli príkladne dodržané všetky ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa opisu draženej nehnuteľnosti zdôraznil, že pred súdom prvej inštancie žalobca nevzniesol voči opisu draženej nehnuteľnosti žiadnu výhradu. Považoval preto danú odvoláciu námietku za tzv. novotu v odvolacom konaní, ktorá nespĺňa zákonné predpoklady prípustnosti v zmysle § 366 CSP, pretože sa jedná o skutkové tvrdenia, teda prostriedok procesného útoku, ktorý žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie neuplatnil, hoci mu v tom žiadna objektívna skutočnosť nebránila. Vo vzťahu k znaleckému posudku a ohodnoteniu draženej nehnuteľnosti poukázal na rozhodnutie NS ČR 21Cdo 1263/2008, OS TN 16C 1/2014, Krajského súdu v Prešove 8Co 59/2013, Okresného súdu Piešťany 5C 251/2013, NS SR sp.zn. 3Cdo 233/2010. Z ustálenej judikatúry je zrejmé, že zaistením vykonania ohodnotenia nehnuteľností znalcom žalovaný 2/ ako dražobník riadne splnil svoju zákonnú povinnosť ust. § 12 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách. Preto nemá právny význam argumentácia žalobcu poukazujúca na odborné stanovisko Ing. Jurigovej, ktorú žiadala v konaní vypočúť ako znalkyňu, pretože tieto dôkazy sú pre posudzovanie sporu o neplatnosť dražby irelevantné. Vo vzťahu k tomuto zdôraznil, že kľúčový fakt, že najlepším indikátorom skutočnej trhovej ceny je samotná dražba. Až samotný výsledok dražby môže odpovedať na otázku, akú má nehnuteľnosť hodnotu, za ktorú môže byť predaná. Zo samotného výťažku dosiahnutého dražbou je tak zrejmé, že predstavy žalobcu o cene obvyklej v čase a mieste konania dražby nekorešponujú s realitou. Cena dosiahnutá vydražením tak predstavuje trhovú cenu draženej nehnuteľnosti a je výsledkom dopytu a ponuky vzťahujúcich sa na draženú nehnuteľnosť. Vo vzťahu k námietkam ohľadom priznaných trov právneho zastúpenia poukázal na judikatúru Ústavného súdu sp.zn. II. ÚS 226/2012, I. ÚS 119/2012, II. ÚS 226/2012, kedy vzhľadom na osobitný charakter konania o neplatnosť dražby považuje za hodnotu veci cenu dosiahnutú vydražením, teda hrubú hodnotu príklepu, ktorá je dôsledkom verejného dražobného procesu, ktorá predstavuje sumu 7.600,- eur, čo umožňuje objektívne stanoviť hodnotu vecí nielen vo vzťahu k žalovanému 4/ ako pôvodnému vlastníkovi, ale aj vo vzťahu k ohrozenému dobromyseľnému vydražiteľovi, ktorú túto sumu za predmet dražby riadne zaplatil. Vyslovil tiež ten názor, že účelom vyhlášky konkrétne § 10 ods. 2 je adekvátna odmena advokáta za poskytnuté služby, ktorá by mala o.i. reflektovať zložitnosť a význam vo veci pre klienta a preto by sa pri stanovení ceny právnej služby malo vychádzať z hodnoty veci, o vlastníctvo ktorej sa vedie spor, alebo ktoré vydanie je predmetom súdneho sporu. Mal preto za to, že súd prvého stupňa nepochybil, ak žalovanému 2/ priznal náhradu trov právneho zastúpenia v zmysle § 10 ods. 2 cit. vyhlášky, nakoľko jeho právneho posúdenie zodpovedá zneniu a účelu pozitívnej právnej normy ako judikatúre Ústavného súdu. Mal preto za to, že súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správne mu zisteniu skutkového stavu a následne meritom veci správne posúdil aj z právneho hľadiska.

12. Žalobca a ostatní žalovaní sa k týmto vyjadreniam ďalej písomne nevyjadrili.

13. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v návaznosti na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

14. V prvom rade je nutné konštatovať, že súd prvej inštancie rozhodoval za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol nahradený s účinnosťou od 01.07.2016 Civilným sporovým poriadkom (zák.č. 160/2015, ďalej len CSP), ktorý v prechodných ust. § 470 ods. 1, 2 stanovil, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Z tohto teda vyplýva, že nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti Civilného sporového poriadku, avšak s tým, že z hľadiska procesného bolo potrebné dané rozhodnutie posudzovať podľa ust. Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko súd prvej inštancie rozhodoval za jeho platnosti a účinnosti.

15. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci vykonal dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol.

16. Preskúmaním veci dospel odvolací súd k tomu záveru, že právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie ohľadom nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v prejednávanom spore je správne. Podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom aktívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, kedy mu z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní, skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (tvrdenia existencie práva na strane žalobcu) alebo pasívnej, existencie tvrdennej povinnosti na strane žalovaného je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vedie vždy k zamietnutiu jeho žaloby.

17. Ust. § 44 zákona o konkurze a vyrovnaní upravuje podmienky a nakladania majetkom úpadcu. Základnou vlastnosťou konkurzného práva je, že ide o právo súbehové. V dôsledku vyhlásenia konkurzu prechádzajú na správcu všetky dispozičné oprávnenia ohľadom majetku, ktorý patrí úpadcovi a podlieha konkurzu. Tento účinok znamená, že pokiaľ ide o majetok podliehajúci konkurzu, odníma sa dispozícia dlžníka, prípadne iných osôb a to v prospech konkurzného správcu. Aj keď prechod dispozičných oprávnení je najpodstatnejším účinkom, okrem neho dochádza k prechodu na správcu aj iných oprávnení viažucich sa k majetku podliehávajúcemu konkurzu ako je právo užívacie, právo k výťažkom z takéhoto majetku. Toto odňatie oprávnenie dlžníka spôsobuje u dlžníka ten stav, že mu ostáva zachované v skutočnosti len tzv. holé vlastníctvo. Zákon v tejto súvislosti uvádza, že správca koná v mene a na účet úpadcu, čo nasvedčuje, čo medzi správcom a dlžníkom ide navonok vzťah obdobný zastúpeniu. Riešenie zvolené zákonodarcom sa javí ako efektívne s ohľadom na konštrukciu iných právnych inštitútov v právnom poriadku. Pri označení konajúcej strany na strane úpadcu, keďže ide o zastúpenia zmluvnou stranou vždy je úpadca zastúpený správcom, nie správca určitého úpadcu. V tejto súvislosti je ďalej dôležité uviesť, že prípadné práva a povinnosti z konania, ktoré správca robí v súvislosti so správou a nakladaním s konkurznou podstatou vznikajú vždy úpadcovi a nie správcovi.

18. Kauzálny rozsah, v ktorom dlžník, teda úpadca oprávnené k majetku podliehávajúcemu konkurzu stráca v rozsah, v ktorom ho správca nadobúda nie je absolútny a taktiež nie je úplne synalagmatický. Rozsah, v ktorom správca nadobúda jednotlivé oprávnenia k majetku v konkurznej podstate je obmedzený účelom, pre ktoré sa dlžníkovi odnímajú. Tým je záujem na nezmenšovaní konkurznej podstaty.

19. Ďalej vo vzťahu k súdnym a iným konaniam je rozhodujúce ust. § 47 zákona o konkurze a vyrovnaní, z ktorého vyplýva, že aktívne legitimovaný vo veciach, ktoré sa týkajú konkurznej podstaty ohľadom majetku úpadcu je počas trvania účinkov vyhlásenia konkurzu výlučne správca. Správca sa pri uplatňovaní nárokov označuje ako správca konkurznej podstaty so sídlom. Úpadca vyhlásením konkurzu v zásade stratil aktívnu vecnú legitímáciu na uplatňovanie nárokov, ktoré sa týkajú konkurznej podstaty. V prípade teda, ak podá žalobu niekto iný ako správca, je potrebné takúto žalobu pre nedostatok vecne aktívnej legitímácie zamietnuť. Obdobná situácia je vo vzťahu k vecnej pasívnej legitímácii, pretože vo veciach, ktoré sa týkajú konkurznej podstaty je počas konkurzu pasívne legitimovaný výlučne správca, t.z. akýkoľvek návrh na začatie súdneho konania, ktoré sa týka konkurznej podstaty možno podať iba voči správcovi a nie voči úpadcovi. V prípade, že žalobca takýto návrh podá voči úpadcovi, takýto návrh je potrebné zamietnuť z dôvodu nedostatku vecnej pasívnej legitímácie.

20. Preto s prihliadnutím na vyššie uvedené je nutné konštatovať, že bol v plnom rozsahu správny a korektný záver súdu prvej inštancie, ktorý uzavrel, že v prejednávanej veci žalobca nie je vecne aktívne legitimovaný na podanie žaloby, z dôvodov, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a z rovnakého dôvodu nie je ani vecne pasívne legitimovaný žalovaný 4/, nakoľko žalobca je len konateľom úpadcu a žalovaný 4/ je spoločnosťou, na ktorú bol vyhlásený konkurz v dôsledku čoho prešli všetky oprávnenia na správcu konkurznej podstaty.

21. Odvolací súd sa rovnako v plnom rozsahu stotožňuje s konštatovaním súdu prvej inštancie vo vzťahu k námietke ohľadom hodnoty dražených nehnuteľností zo strany žalobcu, ktorá sa v prejednávanej veci ukázala ako nedôvodná. V tomto kontexte odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť,

že námietka ohľadom znaleckého posudku, ktorý mal podľa názoru žalobcu podhodnotiť cenu draženej nehnuteľnosti, nie je významná. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že ani znalecký posudok zabezpečený dražobníkom nie je priamym určením ceny predmetu dražby, pretože táto cena sa tvorí ako priesečník dopytu a ponuky priamo na dražbe. V prejednávanej veci ako vyplýva z obsahu spisu súdu prvej inštancie sa dražby zúčastnili traja účastníci dražby, ktorí urobili aj podania, pričom dražobníkovi s najvyšším podaním bol udelený príklep. Je teda zrejmé, že samotná cena sa tvorila priamo na dražbe a vyjadrovala aktuálnu ponuku a dopyt predmetnej nehnuteľnosti, pričom nikto z prítomných záujemcov nemal záujem získať nehnuteľnosť za vyššiu cenu. Preto aj s prihliadnutím na túto skutočnosť bol správny postup súdu prvej inštancie, ktorý návrh ako nedôvodný zamietol.

22. Vo vzťahu k odvolacej námietke ohľadom nesprávnej špecifikácie dražobnej nehnuteľnosti, odvolací súd dodáva, že sa jedná o novú skutočnosť, ktorá nebol predmetom konania pred súdom prvej inštancie, na túto okolnosť neboli navrhované žiadne skutkové, ani právne tvrdenia zo strany žalobcu a preto v rámci odvolacieho konania sa odvolací súd už touto námietkou s prihliadnutím na ust. § 120 ods. 4 O.s.p. platného a účinného v čase rozhodovania pred súdom prvej inštancie ďalej nezaoberal.

23. Vo zvyšku ako bolo vyššie uvedené odvolací súd poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje a zároveň na neho v súlade s § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

24. Vo vzťahu k náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie žalovaní 1/, 3/, 4/ bolo potrebné výrokom rozsudku súdu prvej inštancie vzhľadom na to, že sa jedná o závislý výrok vo vzťahu k veci samej ako vecne správny potvrdiť v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP.

25. Čo sa týka náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie žalovaného 2/ však bolo odvolanie žalobcu dôvodné, a preto vo vzťahu k tomuto výroku dospel odvolací súd k tomuto záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť podľa § 388 ods. 1 CSP z nasledovných dôvodov:

26. V prejednávanej veci ako bolo vyššie uvedené sa žalobca domáhal určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti vymedzené v petite žaloby. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o náhrade trov konania žalovaného 2/ vychádzal z hodnoty draženej nehnuteľnosti a dospel k záveru, že hodnota jedného úkonu právnej pomoci v náväznosti na vyššie uvedené predstavuje 237,34 eur. Tento postup súdu prvej inštancie nie je správny. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na nález Ústavného súdu sp.zn. III. ÚS 510/2015, v ktorom sa konštatuje, že v prípade určenia neplatnosti dobrovoľnej, resp. neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti sa jedná o určovaciu žalobu pôvodného ust. § 80 písm. c/ O.s.p. platného a účinného v čase rozhodovania pred súdom prvej inštancie. Pokiaľ ide teda o žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, ide o konanie o určenie, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je a jedná sa preto o konanie, ktorého predmet nemožno oceniť peniazmi. S prihliadnutím na rozhodnutia NS SR, sp.zn. 5Mcdo 9/2010, 3Mcdo 9/2009, 1MoBdov 17/2006, 2Nobdov 3/2012 v prejednávanej veci nie je možné vyjadriť hodnotu veci ani práva v peniazoch. Hodnota veci pri predmete konania, ktorým je určenie, že dobrovoľná dražba je neplatná, nie je hodnota nehnuteľnosti o dražbu, ktorej išlo. V prejednávanej veci nemožno požiadavku na negovanie dobrovoľnej dražby mechanicky stotožňovať s cenou draženej veci, ani s hodnotou práva majúceho sa v prípade úspechu žalobcu prinavrátiť. Napriek tomu, že takému výkladu nejde uprieť istú logiku, zastiera sa ním to, že popri žalobe o neplatnosť dražby za určitých okolností nemožno vylúčiť ani štandardnú určovaciu žalobu, či žalobu o plnenie, napr. o vydanie hnutelnej veci, prípadne vypratanie nehnuteľnosti. Preto malo byť v prejednávanej veci správne stanovená sadzba za jeden úkon právnej pomoci v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ vyhl.č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Preto v konečnom dôsledku dospel odvolací súd k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému 2/ zmeniť tak, že mu bude priznaná náhrada trov konania za tri úkony právnej služby pri hodnote 64,53 eur za úkon právnej pomoci vykonaný v roku 2012 (1/13-ina výpočtového základu a to za prípravu a prevzatie zastúpenia a vyjadrenie k návrhu + 2x režijný paušál 8,39 eur a tiež za úkon právnej pomoci v roku 2016 a to účasť na pojednávaní dňa 28.04.2016, na ktorom bola vec aj meritorne prejednaná a došlo k vyhláseniu rozsudku vo veci samej, pričom 1/13-ina výpočtového základu v roku 2016 predstavovala čiastku 66,- eur + režijný paušál 8,58 eur. Spolu takto trovy právneho zastúpenia predstavujú 220,424 eur (2x 64,53 + 1x 66,- eur + 2x 8,39 eur + 1x 8,58 eur = 220,424 eur). K tejto čiastke je potrebné ďalej pripočítať 20% DPH zo sumy 220,424 eur, čo predstavuje sumu 44,0848 eur. Spolu takto trovy právneho zastúpenia úspešného žalovaného

2/ pred súdom prvej inštancie predstavujú čiastku 264,50 eur. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v časti týkajúcej sa náhrady trov konania žalovaného 2/ a rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

27. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom úspešným žalovaným 1/ až 4/ bola priznaná ich plná náhrada voči žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní nemal. V náväznosti na ust. 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie, pričom v náväznosti na § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).